

PROGRAMACIÓ D'ITALIÀ

CURS 2022-23

NIVELL AVANÇAT C1.1

- Prefaci
- Introducció (metodologia, competència comunicativa, estratègies d'aprenentatge)
- Definició del nivell C1
- Objectius generals i específics
- Competències i continguts
- Criteris d'avaluació

PREFACI

Enguany en el departament d'italià s'ofereixen els següents cursos:

Cursos presencials amb un màxim de **30** alumnes als nivells bàsics (A1 i A2) i intermedi B1 i un màxim de **25** als nivells B2 i C1 (**depenent de l'espai de les aules**); **Cursos semi presencials** en els següents nivells: **A1, A2.**

El **nivell C1** compren dos cursos:

- **C1.1 – Curs d'avaluació continua**
- **C1.2 – Curs de certificació (no s'imparteix en aquesta escola el C1.2 d'italià)**

La **plataforma digital** que s'utilitza a tots els cursos en general és **Google Workspace**. Tots els professors del departament s'han format per poder començar a introduir aquesta eina a la seva didàctica. **El curs de C1.1 es presencial.**

DADES GENERALS SOBRE EL DEPARTAMENT

Al present curs acadèmic **2022-2023**, el Departament d'italià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Palma està integrat pels professors:

MATTEO AGOSTINI

ISABEL AURELI GIOVACCHINI

SABINA SCALZO (Cap del departament)

AINA SERRA MIRRI

Grups del departament del curs 2022-23:

3 de Bàsic A1 – (2 presencials - 1 semipresencial)

2 de Bàsic A2 - (1 presencial - 1 semipresencial)

1 de Intermedi B1 - (semipresencial)

1 de Intermedi B2.1 - (presencial)

1 de Intermedi B2. 2 - (presencial)

1 de Avançat C1.1 - (presencial)

1 curs específic (presencial) a càrrec del Cap del departament, Sabina Scalzo:

Progetto cultura: La creatività italiana nel mondo: cucina, música, cinema, arte. -2ª Edició.

Calendari de reunions de departament

Enguany, les reunions seran preferentment presencials.

En aquestes reunions els membres del departament desenvoluparan les funcions de:

1. Organitzar y elaborar la programació y la memòria final del curs.
2. Unificar criteris relacionats amb la programació i determinar els nivells mínims exigibles per a cada curs.
3. Preparar conjuntament exercicis, proves objectives, pautes de correcció, documents d'observació...
4. Preparar les proves d'anivellament.
5. Avaluar el desenvolupament de la programació i reflexionar sobre els resultats de l'avaluació/autoavaluació dels docents/aprenents, establint les mesures correctores convenients.
6. Tractar qualsevol tema d'interès del departament que pugui sorgir al llarg del curs.

Calendari de les reunions de DP i de Coordinacions de nivell.

Calendari provisional de reunions de DP (h. 9.30)

20 de setembre
21 de octubre
18 de novembre
27 de gener
17 de març
28 d'abril
19 de maig

Calendari provisional de reunions de Coordinació i de Comissió (h. 9.30)

20 de setembre
21 de octubre
18 de novembre
27 de gener
17 de març
28 d'abril
19 de maig

Activitats culturals

Es concretaran al llarg del curs. Enguany, estan previstes les següents activitats culturals:

11 de novembre de 2022- “**I gesti italiani**” amb l'actor italià Simone Negrin

4 de maig de 2023 – “**La canzone italiana**” amb l'actor italià Simone Negrin

S'aprofitaran els divendres lectius per transmetre continguts culturals i fomentar l'expressió oral. Al llarg del curs, els professors proposaran texts d'actualitat orals i/o escrits adequats al nivell.

La present programació se basa en el Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableixen l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Podeu consultar el mencionat Decret a l'enllaç següent:

<http://www.caib.es/govern/sac/fitxa.do?codi=3757603&coduo=924793&lang=ca>

La metodologia

Es pretén que l'aprenent, com a (futura) persona usuària de l'idioma, arribi a ser capaç, dins els contextes de cada nivell, de posar en joc les competències per dur a terme activitats lingüístiques de comprensió, producció i coproducció, i mediació, tot activant les estratègies més adequades per fer-ho.

En conseqüència, la metodologia hauria de ser-hi coherent i complir una sèrie de principis:

- Considerar la globalitat de les competències: les generals i, en particular, la comunicativa.
- Desenvolupar els quatre components de la competència comunicativa.
- Integrar totes les habilitats: llegir, escoltar, parlar, escriure i mediar.
- Fer èmfasi en l'eficàcia (assoliment dels objectius comunicatius) i l'adequació (ajustament a la situació) i posar la correcció i la precisió al servei d'aquestes.
- Fer servir materials, mitjans i activitats autèntics o, com a mínim, versemblants, procurant que s'adaptin a les necessitats i els interessos de l'alumnat.
- Promoure gradualment l'aprenentatge autònom i el desenvolupament de les estratègies d'aprenentatge.

Així mateix, i d'acord a l'article 27.1 a) de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, en el procés d'ensenyament-aprenentatge de llengües es vetllarà per l'eliminació dels prejudicis, els estereotips i els rols segons sexe, per l'orientació sexual o per la identitat sexual construïts segons els patrons socioculturals de conducta assignats a dones i homes, amb la finalitat de garantir, tant a les alumnes com als alumnes, possibilitats de desenvolupament personal integral.

La competència comunicativa

La competència comunicativa, que capacita la persona per actuar utilitzant mitjans lingüístics, inclou els següents components:

- Competència lingüística (gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.): el recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los.
- Competència sociolingüística: el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua (normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, diferències de registres, varietats i accents, etc.)
- Competència pragmàtica (discursiva, funcional i organitzativa): principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives.
- Competència estratègica: aplicació dels principis metacognitius de planificació, execució, control i reparació a les diferents formes d'activitat comunicativa, és a dir, de la recepció, la producció, la interacció i la mediació.

Les competències generals

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o una altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent. Per tal de realitzar les intencions comunicatives, les persones usuàries de la llengua o els aprenents posen en joc la competència comunicativa i la combinen amb les competències generals, les que no estan directament relacionades amb la llengua:

- Els coneixements declaratius (saber), que inclouen el coneixement del món, el coneixement sociocultural (de la cultura de les comunitats on es parla la llengua) i la consciència intercultural (de les relacions entre les diferents visions del món).

- Les habilitats (saber fer), tant pràctiques, socials, tècniques, professionals o de la vida quotidiana com interculturals (sensibilitat, capacitats de relació, d'intermediació i de superació d'estereotips).
- El saber ser, que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences.
- El saber aprendre, que inclou la capacitat d'observar i participar en noves experiències, i d'incorporar coneixements nous als que ja existeixen, modificant-los si cal.

Les estratègies d'aprenentatge

- Estratègies metacognitives: planificació, control i avaluació de la pròpia cognició.
- Estratègies cognitives: integració del contingut nou en el coneixement previ.
- Estratègies de mediació social: disposició afectiva i motivacional davant l'aprenentatge.

Les activitats de mediació

Sovint l'ús del llenguatge suposa diferents activitats. La mediació combina la recepció, la producció i la interacció. Resumint, hom media quan:

- Fa possible la comunicació entre persones que no són capaces, per les raons que sigui, de comunicar-se entre elles directament.
- Fa d'intermediari entre interlocutors que no són capaços d'entendre's, sigui per raons lingüístiques o d'altra naturalesa.

Les activitats de mediació poden implicar o no més d'una llengua, i es refereixen també a la mediació referida a la comunicació i l'aprenentatge i a la intermediació social i cultural.

Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MECR implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu de l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un mateix equip.

Estratègies d'aprenentatge autònom

Les estratègies es poden definir com línies d'acció organitzada per a dur a terme una tasca. Per al desenvolupament del seu aprenentatge es recomana que els alumnes tinguin en compte:

- a) Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball en parelles/en equip.
- c) Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia). Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua italiana.
- d) Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.

- e) Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i meta cognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.
- f) Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges (adequació al registre, tipus i intencionalitat del text; planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació; identificació de buits d'informació i predicció de les intencions de l'interlocutor, etc.)
- g) Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat o correus electrònics).
- h) Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com un element necessari en el procés d'aprenentatge. Reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.
- i) Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia i continuïtat en el seu ús.

Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi *d'interllengua*, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

Foment de la lectura

La lectura és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua. A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora, i promoure la confiança en si mateix. El departament d'italià de Palma compta amb àmplia selecció de textos que es va incrementant anualment perquè els seus alumnes puguin triar llibres que es corresponguin amb el seu nivell.

NIVELL C1

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

Els ensenyaments de Nivell Avançat C1 tenen com a referència el nivell C1 (domini funcional efectiu) del Marc Europeu Comú de Referència.

Capaciten l'alumnat per actuar amb flexibilitat i prou precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis de nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes de recerca complexos en l'àmbit acadèmic o per comunicar-se amb eficàcia en activitats específiques dins l'entorn professional.

L'alumnat haurà de ser capaç d'utilitzar l'idioma amb gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per processar una àmplia gamma de textos extensos, estructuralment complexos i detallats, sobre aspectes abstractes o concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del propi camp d'especialització, en diverses varietats de la llengua i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions lexicalitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar matisos subtils de significat.

Caldrà haver desenvolupat una consciència de la relació que hi ha entre la llengua, la cultura que l'envolta i la importància del registre i de l'estil, així com la capacitat d'adaptar l'ús de la llengua a un ventall ampli de situacions socials, acadèmiques o professionals.

QUINS SON ELS OBJECTIUS DEL NIVELL C1?

- a) Utilitzar l'idioma amb flexibilitat i eficàcia, adaptant-se amb precisió i coherència al context, a les intencions i als interlocutors per comunicar-se de forma fluida i espontània, fins i tot en situacions complexes o en circumstàncies adverses.
- b) Identificar i valorar les normes i convencions socials de les comunitats on es parla l'idioma objecte d'estudi, a partir de l'experiència de les pròpies normes i convencions, i ser capaç d'adaptar-s'hi quan escaigui.
- c) Usar un repertori de recursos i estratègies prou ampli i ric per comunicar-se gairebé sense esforç i mostrant de manera consistent un bon domini dels continguts gramaticals, lèxics i pragmàtics i de les estratègies.
- d) Comprendre textos escrits i orals, extensos i complexos, de diferents tipologies, formats, temes i registres en les varietats estàndard de la llengua, tot còpsant-ne els sentits implícits o les càrregues connotatives, i respondre-hi o relacionar-los entre si i amb el propi coneixement del món.
- e) Establir un control conscient dels factors que condicionen el procés d'aprenentatge per tal d'assumir-ne la gestió i poder formular fites pròpies.
- f) Utilitzar la competència plurilingüe i pluricultural per eixamplar de manera conscient l'àmbit de les pròpies relacions o camps d'interès i per poder dur a terme accions de mediació.

II.OBJECTIUS GENERALS I ESPECÍFICS DE CADA ACTIVITAT

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL

Comprendre, independentment del canal, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants, les opinions i actituds dels parlants, tant explícites com implícites en una àmplia gamma de textos orals conceptualment i estructuralment complexos extensos, precisos i detallats en una varietat de registres i estils i d'accents no gaire marcats fins i tot quan les relacions conceptuals no s'hi assenyalin explícitament; àdhuc articulats a alta velocitat i fins i tot en condicions d'audició que no siguin bones; sempre que se'n pugui confirmar detalls, especialment si no s'està familiaritzat amb l'accent.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Comprendre informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats de poca qualitat acústica o amb so distorsionat.
- b) Comprendre informació complexa en condicions i advertiments, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments i sobre tots els assumptes relacionats amb la pròpia professió o activitat acadèmica.

- c) Comprendre amb relativa facilitat la majoria de conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixin.
- d) Comprendre els detalls de converses i discussions de certa durada entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o poc coneguts, i captar la intenció del que s'hi diu.
- e) Comprendre converses d'una certa extensió en què es participa encara que no estiguin clarament estructurades i les relacions entre les idees hi sigui tan sols implícita.
- f) Comprendre sense gaire esforç una àmplia gamma de programes de ràdio i televisió, pel·lícules i representacions teatrals o d'altres tipus que continguin força argot o llenguatge col·loquial i expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls o subtileses com ara actituds i relacions implícites.

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL

Comprendre sense dificultat i amb tot detall, en una àmplia gamma de textos escrits extensos i conceptualment i estructuralment complexos, en qualsevol suport, fins i tot fora del propi camp d'especialització: la intenció i el sentit general; les idees principals; la informació important; els aspectes i detalls rellevants; les opinions i actituds dels autors, tant explícites com implícites; identificant les diferències d'estil i registre sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Comprendre instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic, incloent detalls sobre condicions i advertiments.
- b) Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal que pot presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura i el lèxic (com ara un format pot habitual, llenguatge col·loquial o un to humorístic).
- c) Comprendre la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional.
- d) Comprendre articles, informes, actes, memòries i altres textos en l'àmbit social, professional o acadèmic.
- e) Comprendre la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic.
- f) Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant explícitament com implícita, en articles i altres textos periodístics de certa extensió tant de caràcter general com especialitzat, en què alhora es comenten i analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions.
- g) Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una especial complexitat conceptual, i captar-ne el missatge i les idees i conclusions implícites i reconèixer-ne el fons social, polític i històric.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL

Produir i coproduir amb fluïdesa i espontaneïtat, independentment del canal, una àmplia gamma de textos orals extensos, clars i detallats; conceptualment i estructuralment complexos en diversos registres amb una entonació i un accent adequats a l'expressió de matisos de significat mostrant domini d'una àmplia gamma de recursos lingüístics; demostrant domini de les estratègies discursives, d'interacció, de compensació i de reparació que permeti superar les dificultats ocasionals sense interferir en la fluïdesa i continuïtat del discurs.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Fer declaracions públiques amb fluïdesa i gairebé sense esforç, fent servir l'entonació per transmetre matisos subtils de significat
- b) Fer presentacions extenses, clares i ben estructurades sobre un tema complex, desenvolupant-hi idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se si cal del text preparat, estenent-se si escau sobre preguntes o aspectes proposats pel públic i acabant amb una conclusió adient.
- c) Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes en què calgui negociar, posicionar-se, argumentar, fer concessions i

establir-ne els límits, fent servir un llenguatge persuasiu, tractant amb eficàcia els detalls i fent front a respostes o dificultats imprevistes.

- d) Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, fent servir de manera flexible els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.
- e) Participar activament en converses informals animades, amb un més interlocutors, sobre temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts, en què es faci un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant-hi les pròpies idees
- f) Participar activament en converses informals animades, amb un o més interlocutors, sobre temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts i en què es faci un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes i responent-hi amb eficàcia, fent un bon ús d'interjeccions.
- g) Participar activament amb gran facilitat en converses i discussions formals animades (per exemple, debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tractin temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts, identificant-hi amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada argumentacions complexes contràries.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats; ben estructurats; ajustats als diferents àmbits d'actuació; sobre temes complexos en què es resaltin i desenvolupin idees principals, es defensin punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i s'acabi amb una conclusió adient, amb un ús correcte i consistent d'estructures gramaticals, convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes; demostrant un control de mecanismes complexos de cohesió; demostrant domini d'un lèxic ampli que permeti expressar matisos de significat, fins i tot ocasionalment la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Prendre notes detallades durant una conferència, curs o seminari que tracti temes de la pròpia especialitat o durant una conversa formal, reunió, discussió o debat animats a l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i propera a l'original que les notes puguin ser útils a altres persones.
- b) Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.
- c) Escriure, amb la correcció i formalitat degudes i amb independència del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, per exemple, es faci una reclamació o demanda complexa o s'expressin opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.
- d) Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL

Mediar amb eficàcia entre parlants que usen la llengua meta o diferents llengües incloent aquesta, transmetent tant informació com opinions, implícites o explícites a partir d'una àmplia gamma de textos orals o escrits extensos, precisos, detallats i complexos conceptualment i estructuralment amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant en situacions habituals com en d'altres de més específiques i complexes; en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional identificant i reflectint amb tanta exactitud com es pugui les diferències d'estil i registres utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Comunicar amb paraules senzilles i gestos les necessitats bàsiques d'un tercer en una situació determinada.
- b) Fer oralment traduccions aproximades de paraules i expressions incloses en senyals, pòsters, programes, fullets, etc.

- c) Fer llistes de noms, números, preus i altres dades molt senzilles d'interès immediat.
- d) Mostrar, amb paraules i llenguatge no verbal, interès sobre una idea o un tema. Traslladar oralment o per escrit en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments de textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de fonts diverses (com ara diversos mitjans de comunicació, informes, assajos, conferències, textos acadèmics o altres documents de caràcter professional).
- e) Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb la pròpia especialitat, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important amb els propis termes.
- f) Mediar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant dels camps d'interès personal o de la pròpia especialitat com de fora (per exemple, en reunions, seminaris, taules rodones o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals i reaccionant en conseqüència, transmetent de manera clara i concisa informació significativa i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents a fi d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- g) Prendre notes escrites per a tercers recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de textos escrits complexos, encara que clarament estructurats, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.
- h) Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, entrevista, seminari, reunió o debat clarament estructurats, articulats a velocitat normal en una varietat de la llengua on amb un accent amb què s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant dins com fora del propi camp d'interès o especialització, seleccionant quina informació i arguments rellevants cal consignar-hi segons com es desenvolupi el discurs.
- i) Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista de notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenguin opinions, arguments i anàlisis.
- l) Traduir fragments rellevants pel que fa a activitats del propi interès en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

III.COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

Competència i continguts socioculturals

Llenguatge no verbal

- cinèsica, mímica, proxèmica i paralenguatge
- gestualitat implícita
- paralenguatge (to i modulació de la veu, silencis, signes d'afecte, sons extralingüístics, etc.)

Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- l'estructura social en tota la seva complexitat
- normes de cortesia segons el context.
- les relacions entre gèneres: estereotips i transgressions
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general: formalismes
- les jerarquies
- cerimònies i celebracions: etiqueta
- els temes tabú

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants o d'àmbit general: vigència, abast, origen, etc.
- rituals, símbols i detalls més rellevants de les tradicions
- valors, creences i actituds transgressors: abast i tolerància
- el sentit de l'humor: referents i característiques. acudits molt coneguts i d'àmbit general
- minories religioses, ètniques, etc.: relacions amb els grups majoritaris/preeminentes
- rituals religiosos
- supersticions, prejudicis i tabús
- encaix social de col·lectius determinats (dones, lgtb, immigrants, etc.)

Menjars i àpats

- horaris i hàbits àpats segons les estacions i regions
- tipus d'establiments de restauració segons el tipus de menjar, ubicació (centre, zones turístiques, etc.)
- comportament durant els àpats de feina, familiars, tradicionals o festius
- vigència de la cuina tradicional/internacional

Consum

- pagament: modes, condicions, facilitats i drets del consumidor
- publicitat: mitjans utilitzats, presència, enganys i estereotips
- queixes, reclamacions: procediments

Entorn laboral

- condicions laborals: drets i condicions contractuals habituals

Habitatge

- entorn urbà: característiques generals de ciutats i pobles
- ubicació dels habitatges: connotacions

Salut i assistència social

- estat del benestar i assistència social (seguretat social, pensions, atenció a persones desocupades) i estatuts dels treballadors estrangers
- institucions d'assistència social, de defensa del consumidor
- ONG rellevants
- prevalença de la medicina tradicional i alternativa
- accés als medicaments

Educació

- característiques generals del sistema universitari
- sortides professionals associades al tipus d'estudis
- formació durant tota la vida: presencial, a distància
- formació a l'empresa / organització, pràctiques, etc.
- beques i ajuts

Lleure i cultura

- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): artistes, autors i obres més coneguts
- música, teatre i dansa popular i tradicional
- formes d'oci tradicionals i contemporànies
- els esports: esportistes i equips de rellevància internacional i comportaments socials que envolten l'esport (rivalitats, assistència de públic, comentaris, etc.)
- l'oci passiu: la televisió (programes més populars)
- patrimoni cultural i natural
- museus i llocs d'interès cultural
- viatges i turisme: destinacions freqüents i hàbits

Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua: relacions
- ciutats i llocs més significatius: connotacions que s'hi associen
- presència i integració d'altres cultures (veïnes, estrangeres, de minories, etc.)

Medi ambient

- la consciència ecològica general de la població
- hàbits de consum responsable i de gestió de residus

Participació ciutadana

- sistema polític i administratiu
- mecanismes de participació ciutadana
- consensos i tensions polítiques i qüestions polèmiques d'abast general

Mitjans de comunicació

- premsa escrita (en paper i digital): capçaleres de referència i les seves tendències sociopolítiques; premsa especialitzada
- televisió i ràdio: canals de referència i les seves tendències
- programes de ràdio i televisió molt coneguts
- presència i ús general d'internet i xarxes socials

Competència i continguts sociolingüístics

Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: selecció segons context (formal, informal i familiar), àmbit (públic, privat) i canal (oral, escrit, electrònic...)
- formes de tractament: connotacions d'un canvi de tractament (confiança, respecte, distància, etc.)
- fórmules de cortesia pròpies de contextos formals
- convencions per evitar el llenguatge sexista
- expressions de distanciament, atenuació de l'emissor, modèstia
- fórmules per donar el condol
- convencions de la correspondència formal

Referents

- frases fetes i refranys d'àmbit general
- doble sentit i connotacions d'expressions freqüents i metàfores habituals
- valor d'expressions que poden resultar ofensives o despectives segons context i interlocutors
- girs que poden resultar còmics
- expressions al·lusives a personatges, esdeveniments, llocs, institucions, etc.

Registre

- distinció del llenguatge oral i l'escrit
- distinció, selecció i manteniment del registre: formal, informal, familiar o íntim, segons la situació, els interlocutors i el canal
- implicacions dels canvis de registre: interpretació i reacció
- expressions col·loquials i d'argot molt freqüents
- varietats de la llengua estàndard: trets característics

Varietats

- estàndards policèntrics o estàndards regionals
- varietats diatòpiques més importants: característiques bàsiques i connotacions
- variació diatràtica: identificació d'elements rellevants d'argots contemporanis

Contacte de llengües

- minories lingüístiques: estatus, situació, drets lingüístics, etc.
- contacte de llengües: situacions de bilingüisme, influències, etc.

Competència i continguts funcionals

Comprensió i acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal)

Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita i de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic

Competència i continguts lèxics

Coneixement, comprensió i utilització correcta i adequada al context d'una àmplia gamma lèxica d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

El vocabulari i els aspectes lexicosemàntics hauran de permetre comprendre i produir enunciats sobre aspectes (bàsics i derivats, concrets i abstractes) de les àrees temàtiques següents, atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell i a la distinció entre el lèxic productiu i el receptiu.

Competència i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; meta comunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

Per a obtenir informació detallada sobre COMPETÈNCIES I CONTINGUTS com sobre GÈNERES TEXTUALS podeu consultar el Decret 34/2019, de 10 de maig a l'enllaç següent:

<http://www.caib.es/govern/sac/fitxa.do?codi=3757603&coduo=924793&lang=ca>

Competència i continguts morfosintàctics C1.1

Substantius

Classes:

- propis, comuns, concrets, abstractes i col·lectius
(*gente, popolo, folla, fogliame...*)
- comptables (*libro/sedia/vantaggio/qualità...*)
- in comptables (*acqua/vino/tolleranza/coraggio/pazienza...*)

Formació de les paraules. Mecanismes de composició.

Substantius compostos:

- nom+nom** (*banconota/capostazione*)
- adjectiu+nom** (*alitorlievo/purosangue*)
- nom+adjectiu** (*cassaforte/camposanto*)
- verb+nom** (*cavatappi/guastafeste*)
- verb+verb** (*saliscendi/fuggifuggi/andirivieni*)
- preposició+nom** (*sottoscala/oltretomba*)
- adverbi+verb** (*benpensante/malvivente*)

Derivació

(ampliació del mecanisme de derivació)

Prefixos:

- neo-* (*neopatentato*)
- anti-* (*anticamera*)
- bis-* (*bisnonno*)
- pro-* (*pronipote*)
- sotto-* (*sottosegretario*)
- mono-* (*monocale*)

Prefixos d'origen greco-llatina:

- auto-* (*autodidatta/autoraduno*)
- tele-* (*telelavoro/teleabbonato/teledipendente*)

Prefixos negatius més freqüents:

- in-* (*insuccesso*); *dis-* (*disonore*), ecc.

Prefixos de verbs: *inter-* (*intervenire*), *fra-* (*frapporre*), *dis-* (*disarmare*), *ri-* (*rinascere*), *re-* (*reinsere*), *contra-* (*contravvenire*), *sotto* (*sottoporre*)...

Sufixos: els sufixos més freqüents per formar els noms d'agent (*nomina agentis*):

- ario/-aio*, (*bibliotecario, formaio*)
- tore/-sore* (*giocatore, difensore*)
- aiolo* (*boscaiolo*)
- iere* (*banchiere*)
- ista* (*stagista*)

Noms derivats d'adjectius amb els sufixos:

- aggine* (*cocciutaggine*)
- ità/-età/-tà* (*flessibilità, serietà, bontà*)
- izia* (*avarizia*)
- ezza* (*riservatezza*)
- ismo* (*fatalismo*)

Alteració del nom. Repàs dels sufixos més freqüents

- (-*ino/a*; -*etto/a*; -*one/a*; -*one/a*; -*accio/a*)

- préstecs d'origen estranger (*follower, selfie, slow food, brochure, feedback, budget...*)

Expressions metafòriques (*far venire i brividi, con il senno di poi, essere una palla al piede...*)

Expressions idiomàtiques (*far buon viso a cattivo gioco, ficcare il naso nelle faccende altrui...*)

Relacions de sinonímia, antonímia, polisèmia, precisió lèxica. Registre formal, informal i col·loquial.

Formació del plural dels noms compostos:

- noms compostos que romanen invariables

(*il/i viavai; l'/gli aspirapolvere; il/i senzatetto...*)

- noms que varien el segon element (*l'altoparlante/ gli altoparlanti; il cavolfiore/i cavolfiori...*)

- noms que varien el primer element (*il capofamiglia/i capifamiglia...*)

- noms que varien els dos elements (*le casseforti, le cartestracce...*)

Articles:

- ampliació de l'ús de l'article determinat i de la preposició articulada en certs noms de llocs geogràfics concrets: continents, països, illes, etc.

- article partitiu en algunes expressions (*Fare del mio meglio*)

- omisió de l'article davant al possessiu en expressions fixes (*a mio parere, a mio agio...*); amb proverbis (*gallina vecchia fa buon brodo/ uomo avvisato, mezzo salvato...*); amb noms dels mesos i dels dies de la setmana si no hi ha especificació; en casos d'especificació s'ha fer ús de l'article (*il giovedì grasso*)

Pronoms:

Pronoms personals febles:

- pronoms personals subjecte (les formes *egli/ella, esso/essa, essi/esse*)

- àtons (*particelle pronominali atone*). Formes i usos dels pronoms que funcionen de CD o CI. Formes específiques per a la tercera persona.

- adverbial locatiu *ci* (en posició proclítica i, amb infinitiu, enclítica) i partitiu *ne* (en posició proclítica i, amb infinitiu, enclítica)

- verbs pronominals d'ús freqüent (*fregarsene, sentirsela, svignarsela, farcela...*)

- el pronom *la* en expressions idiomàtiques (*darla a bere, farla grossa, legarsela al dito, farla franca, darsela a gambe, mettercela tutta, passarsela bene/male...*)

- *la particella ci* en algunes expressions idiomàtiques (*casarci, starci, arrivarci...*)

- *la particella ne* (*valerne la pena, non poterne più, farne di cotte e di crude, farne a meno...*)

- *si* en oracions impersonals i passives reflexes.

- *si* per indicar diferència semàntica amb verbs de moviment (*andare/ andarsene, tornare / tornarsene*)

- *si* + adjectiu (*quando si è giovani...*)

Deostratius:

- *ciò* en funció de pronom demostratiu amb valor neutre (= *di ciò, a ciò, su ciò...*)

Relatius:

- *che* amb antecedent explícit en subordinades especificatives i explicatives; *che /il quale/ la quale/ i quali/ le quali* amb antecedent explícit demostratiu *colui/ colei/ coloro*

- *colui / colei che/coloro i quali* sense antecedent explícit

- *ciò che* amb / sense antecedent explícit (*Ciò che mi dici è importante; questo è ciò che ti dico*)

- aprofundiment del pronom relatiu + formes del pronom relatiu neutre (*il che, per cui...*)

- pronoms relatius dobles (*chi, quanto, quanti/e= Devi credere a quanto ti ho detto/ Faccio quanto mi piace/ Chi tace acconsente*)

Indefinitis:

- distributiu que selecciona els elements d'un grup un per un (*ciascuno/a*)

- multiplicatiu (*il doppio, il triplo, dieci volte tanto*)

- doble negació amb els indefinits negatius (*non...niente / non...nulla*)

- identificatiu (*uno...l'altro; l'altro; lo stesso; gli altri*)

- numerals col·lectius: amb oposició de gènere (*entrambi/e*), invariables (*ambedue*)

Possessius:

- l'ús de l'adjectiu i pronom *proprio* com a possessiu (*Ciascuno difende la propria dignità/Fai il tuo dovere. Allora potrai pretendere che gli altri facciano il proprio*) i abans del possessiu amb valor emfàtic (*L'ho fatto con le mie proprie mani*)

- *altrui* en funció de possessiu (*rispettate le opinioni altrui= di altri, degli altri*)

Quantificadors:

- numerals cardinals, numerals ordinals i fraccionaris; fraccionaris (*due sesti*); multiplicadors (*quadruplo*);

- identificatiu (*uno, un altro, l'altro, lo stesso, gli altri*)

- col·lectius invariables (*ambedue*)

- frases fetes amb numerals (*è successo un quarantotto/ sbandierare ai quattro venti/chi fa da sé fa per tre...*)
- indefinits (*tutto/a/i/e; molto/a/i/e; poco/a/i/e; alcuno/alcun/a/i/e*)
- adverbis de quantitat (*nulla, non... affatto, appena, pochissimo, poco, un po', alquanto, abbastanza, piuttosto, quasi, parecchio, assai, tanto, molto, moltissimo, troppo*)

Adjectius:

Adjectius compostos:

- adjectiu+adjectiu (*agrodolce*)
- adjectiu+nom (*verdeoliva*)
- adverbis+adjectiu (*malsano*)
- adverbis+verb (*maleducato*)
- altres adjectius compostos (*corso teorico-pratico/ ragazzo italo-francese*)
- canvi de significat per la posició de l'adjectiu (*certe notizie/ notizie certe/ numerose famiglie/famiglie numerose*)
- posició dels adjectius de relacions, geogràfics, ètnics (*sistema solare/ sistema nervoso centrale/ ricetta tradizionale romagnola*)
- adjectius que regeixen determinades preposicions (*diverso da, capace di...*)
- substantivació amb l'article (*si stima che gli irregolari siano circa 750.000*)

Derivació

Prefixos:

a- (*atipico*); *anti-* (*anticlericale*); *dis-* (*disabilitato*); *ill-* (*illogico*); *in-* (*intrattabile*); *s-* (*smisurato*)...

Sufixos:

- adjectius derivats de noms: *- atico* (*drammatico*); *-istico*, de noms acabats en *-ismo* (*giornalistico/ automobilistico*)...; adjectius ètnics: *-asco* (*comasco, bergamasco*); *-olo* (*romagnolo*)...
- adjectius derivats de verbs:
- *-ivo* (*corrosivo, persuasivo*);
- *-ante/-ente* (*incoraggiante/diffidente/dipendente*)
- funció nominal dels adjectius (*il villeggiante/ il confidente...*)

Alteració dels adjectius amb sufixos més freqüents (*piccolino/bassino/ pigrone/poveraccio...*)

- *falsi alterati*
- sinònims (*turbolento, burrascoso/ snello, slanciato*)
- antònims (*snello/ grasso, fam.= piazzato, tozzo, tracagnotto, ciccione*)
- antònims formats per prefixos (*onesto, disonesto; tipico, atipico...*)

Flexió de gènere:

- Ampliació del gènere: amb oposició (*-o/-a*) i sense oposició (*-e*)
- adjectius compostos

Flexió de nombre:

- revisió i ampliació dels adjectius acabats en *-co-go-ca-ga*; excepcions
- formació del plural dels adjectius compostos (*verdeazzurro/grigioverde= i colori verdeazzurri/grigioverdi*)

El grau:

a) Comparatius:

- *inferiore / superiore + a* (*Le sue ore di lavoro sono inferiori alle mie*); *più/meno+adj.+di quanto/di quello che* en el registre formal amb el subjuntiu (*È arrivato più tardi di quanto mi aspettassi*)
- expressions idiomàtiques amb una locució comparativa (*buono come il pane/ testardo come un mulo...*)

b) Superlatius:

- el grau superlatiu absolut amb prefixos *arci-, ultra-, stra-, sopra-, sovra-, super-, iper-, extra-* (*arcistuffo, ipercalorico...*)
- amb prefixos intensius de verbs i adverbis (*stravincere, superpresto...*)
- amb iteració de l'adjectiu (*È magro magro/ Ha due occhioni neri neri*)
- intensificació del significat del adjectiu de grau positiu amb adverbis de quantitat (*assai, davvero, sul serio, veramente, proprio*)
- intensificació del significat del adjectiu (*pieno zeppo/ vecchio decrepito/ ricco sfondato, vivo e vegeto, nuovo di zecca...*)
- expressions idiomàtiques (*pazzo da legare/ bello da morire ...*)
- el superlatiu relatiu + frase relativa, registre formal amb el subjuntiu (*È lo sport più pericoloso che io abbia mai praticato*)

Quantitatius:

(*nulla, per niente, non affatto, appena, pochissimo, poco, un po', di poco, alquanto, abbastanza, sufficientemente, piuttosto, quasi, parecchio, assai, tanto, molto, particolarmente, moltissimo, troppo, eccessivamente...*)

- locucions adverbials (*all'incirca, nè più nè meno, fin troppo, di più, di meno, un poco, a mucchi, a palate, a iosa, a bizzeffe...*)

Adverbis:

locucions adverbials de lloc (*su, giù, lassù, laggiù, dove, dovunque, vicino, lontano, davanti, dietro, fuori, dentro, presso, oltre, dappertutto, altrove...*)

(*di qui, di là, di sopra, di sotto, in su, in giù, di fuori, per di qua, per di là, da queste parti, nei dintorni, nei pressi, nei paraggi, da lontano, da vicino...*)

- *ci/ne*

- *vi* com a substitut de *ci* en situacions de registre formal

- usos particulars d'alguns adverbis (*mai più, mica, proprio...*)

- funció i posició de l'adverbi *mai* (*come mai, caso mai...*)

- usos del adverbi *affatto* (*È una persona affatto priva di buon senso/Non è affatto vero*)

- adverbis per afirmar i negar (*già, certo, senz'altro, appunto, assolutamente no...*)

- adverbis i locucions de freqüència (*sempre, abitualmente, generalmente, raramente, di rado, un giorno su tre, talvolta, mai...*)

- adverbis de temps (*una volta, un tempo, per sempre, or ora, d'ora in avanti, fra poco, in futuro, di buon'ora, di quando in quando...*)

- locucions adverbials (*alla svelta, a precipizio, di corsa, in fretta e furia, in un batter d'occhio*)

Preposicions

- règim preposicional de verbs i adjectius d'ús freqüent: verbs i expressions amb preposició (*accontentarsi di, decidersi a, provare a, ripararsi da, difendersi da, non ho niente da dire, pazzo da legare...*)

Locucions preposicionals comuns

(*a causa di, a dispetto di, a seguito di, dopo di che, alla svelta, a poco a poco, in fretta e furia, in base a, riguardo a, per quanto riguarda, in carne e ossa, per caso, in relazione a, tra capo e collo, sulle prime, alle prese con, per certi versi...*)

Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)

- seqüenciació temporal (*inoltre, poi, in primo luogo, poi, allora, dopo, prima, in seguito, anzitutto, da una parte, infine, alla fine, all'inizio...*)

Anterioritat (*prima che* + subjuntiu/ *prima di* + inf.)

Posterioritat (*dopo che* + indicatiu / *dopo* + infinitiu compost); amb el participi passat (*Arrivati sul luogo, capiremo di cosa si tratta*)

Simultaneïtat (*Al/col/nel/sul* + infinitiu; *al momento di* + infinitiu); amb el gerundi simple (*Camminando, discutevano*)

Delimitació: *Finché (non)* + subjuntiu = *fino al punto che*

Finché + indicatiu = *per tutto il tempo che* (*Aspettiamo finché (non) abbia finito di piovere/ Finché leggo, non disturbarmi*)

Verbs

- usos del present: actual (cronològic); habitual; general; amb valor de futur. Amb valor de passat: present històric

- *passato remoto*: contrast pretèrit indefinit (*passato prossimo*) / pretèrit perfecte simple (*passato remoto*): *la distanza temporale e psicologica dall'evento, preferenze regionali, soggettive*

- contrast pretèrit imperfect (*imperfetto*) / pretèrit perfect simple (*passato remoto*) / pretèrit plusquamperfect (*trapassato prossimo*)

- els temps del subjuntiu en les frases dependents (consolidació)

- en les interrogatives indirectes (*Mi chiedo perché Sara sia partita*)

- condicional compost (*Ha detto che sarebbe partito domani = futuro nel passato*)

- futur compost (*Quando avrai finito di studiare, uscirai*)

- futur de probabilitat (*Saranno le tre..., sarà sulla trentina...*)

- casos de duplicació de l'imperatiu ironia (*Mangia, mangia... che così dimagrisci!*); repetició emfàtica de cortesia (*Passi, passi per favore!*). Imperatiu amb pronoms.Col·locació dels pronoms personals darrere el verb (enclítics). Col·locació dels pronoms personals davant el verb per a les formes de cortesia. Per a les formes de cortesia coincidència de l'imperatiu negatiu amb el present de subjuntiu.

- Concordança dels modes i dels temps verbals

Formes no finites: oracions implícites: introducció

- l'**infinitiu en oracions implícites amb valor temporal** (*ti ho chiamato prima di partire*), causal (*Ho perso l'aereo per aver incontrato molto traffico*), **final** (*Sono qui per parlare con te*), hipotètic (*Mi annoierei a stare qui*), consecutiu (*È così distratta da dimenticarsi la borsa*); **exclusiu** (*Non entrava mai senza bussare*)
- l'**infinitiu en la frase scissa implícita** (*È Marco a non avere i soldi*)
- el **participi present amb valor verbal en substitució de una frase relativa** (*I partecipanti aventi diritto al rimborso...*) i amb valor de substantiu (*il contribuente*) o d' adjectiu en *-e* (*mancante, seguente...*)
- **participi passat amb valor d'adjectiu** (*un vecchio mulino abbandonato*) i amb valor passiu en els verbs transitius (*Non mi piace la pasta riscaldata= che è stata riscaldata*)
- el **participi en oracions implícites amb valor causal**
- **gerundi** (*leggendo imparo/avendo già letto questo libro...*)
- **gerundi en oracions implícites amb valor temporal** (*Uscendo, ho incontrato Luigi*) **causal** (*Essendo stanco...*), **hipotètic** (*Potendo scegliere, preferirei andare al mare*) modal (*Sbagliando si imparo*), **concessiu** (*Pur essendo stanco...*) *Andare/venire+* gerundi (*Va dicendo che.../Viene dicendo che...*)
- el **gerundi amb els pronoms àtons** (*Avendola vista...*)

L'affirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació

L'oració declarativa (afirmativa i negativa):

- declaratives explícites amb *che*
- + indicatiu/subjuntiu/condicional
- declaratives implícites amb *dí* + infinitiu
- ordre marcat: dislocació a l'esquerra (*La borsa l'ha presa Maria*) anafora (ripresa-ripetizione) della particella pronominale (*la*)
- dislocació a l'esquerra de frases (*Che gli anglicismi siano in aumento, tutti la possiamo constatare*) amb repetició del pronom *lo* i amb el subjuntiu
- dislocació a la dreta (*L'ha presa Maria la borsa*) catàfora (anticipo) della particella pronominale *la* che rimanda al sostantivo *borsa*)
- declarativa negativa amb doble negació, *non...mica* (*non sarà mica andato via?*)
- pseudoescindides (*pseudoscisse*). Pron. rel *chi* / pron dem. *quel + che* (*Chi lo ha sempre tirato fuori dai guai è stato il padre/Quello che non capisco è perché si comporti così*)
- topicalització: *dislocazione senza ripresa pronominale* (*Paolo è stato [non io] / Alle Maldive vorrei essere [non qui]*)
- tema sospeso o anaclòt (*Luca, gli ho prestato un libro/lo, il gelato mi piace al pistacchio*)
- escindides (*frase scissa o spezzata*): Mode Indicatiu (*È Maria che ha preso la borsa/Fu Maria che mi mandò una lettera*) *che* relatiu; *Che* causal (*Coprivete che fa freddo*). *Che* temporal (*È un'ora che ti aspetto*).
- La frase scissa implícita amb infinitiu* (*È Maria ad aver preso la borsa/Fu Maria a mandarmi una lettera*)

L'oració interrogativa:

- l'oració interrogativa indirecta explícita amb *chi, che, che cosa, come, quando, dove, perché, quanto, quale* + verb al subjuntiu (*Mi chiedo se siano partiti*)
- l'oració interrogativa indirecta implícita amb infinitiu (*non so quale scegliere/non so a chi rivolgermi/ non so se credergli*)
- oració interrogativa indirecta *disjuntiva* amb *se, o, oppure* (*sono incerto se partire o rimanere*) o amb l'adverbi de negació (*non ho ancora deciso se restare o no*)

L'oració exclamativa:

- l'oració desiderativa (verb en Subj.) (*Oh se tu fossi qui/Magari piovesse!*)
- declarativa afirmativa o negativa amb entonació exclamativa

L'oració impersonal:

- l'oració impersonal amb pronoms (*La realtà non è mai solo come la si vede*)
- *si impersonale+ essere+ adj* (*Quando c'è il sole, si è più contenti*)
- l'oració amb verbs impersonals al passat (*Ieri sera si è visto un film e poi si sono fatti due passi in centro*)
- *verbi atmosferici* al passat (*piovere, nevicare, tuonare, lampeggiare, imbrunire, albeggiare*) amb *essere/avere* (*ieri è nevicato/ha nevicato tutto il giorno*)

L'oració passiva: Subj.+ (+Neg.) V aux. (essere/venire) +V participi passat conjugat + C.Agent. - forma passiva per expressar obligació i necessitat (deve essere fatto/va fatto)

El discurs indirecte:

- transformació del discurs directe a l'indirecte:

canvi d'alguns elements de l'oració: *questo>quello, qui > lì, ora > allora, oggi > quel giorno, ieri > il giorno prima, domani > il giorno dopo...*; modificació dels pronoms personals i dels possessius; modificació dels temps verbals (Affermò: "Non mi piace questa borsa" = Affermò che non le piaceva quella borsa. Disse: "Ora è buio" = Disse che allora era buio)

- consolidació amb pràctica de transformació del discurs directe a l'indirecte amb diferents tipologies de textos.

Relacions lògiques

1. Coordinació/Conjunció:

- proposicions coordinades copulatives afirmatives i negatives/adjuntives (*e, né, neanche/ neppure, nemmeno*)
- proposicions coordinades correlatives afirmatives i negatives (*e...e, ...o, sia...sia, sia...che, sia...o,tanto...che/come/quanto, non...ma, non solo...ma anche*).
- oracions *aggiuntive* (*inoltre, nonché, pure, oltre a, oltre che, per di più, per giunta...*).
- proposicions coordinades explicatives o declaratives (*cioè, difatti, infatti, ossia, ovvero*).
- proposicions coordinades conclusives (*dunque, perciò, pertanto, quindi, sicché*)

2. Disjunció:

proposicions coordinades disjuntives (*o, oppure, altrimenti, in caso contrario*)

3. Oposició:

proposicions coordinades adversatives (*ma, eppure, tuttavia, però, invece, invece di, bensì, altrimenti, eppure, piuttosto, al contrario, nondimeno, anzi, anziché, ciò nonostante, malgrado ciò, d'altra parte, d'altro canto*)

4. Comparació:

- d'igualtat: *così-come, tanto-quanto*+ indicatiu/condicional (*Il lavoro non è tanto interessante quanto sembra*)
- de superioritat: *più di come, più di quanto, più di quello che* + subj.(*È stato più difficile di quanto pensassimo*)
- d'inferioritat: *meno di, meno di quello che, peggio di come*+ indicatiu o subjuntiu (*Luca è meno preparato di quanto dica*)

5. Causa:

- nexes i connectors (*poiché, siccome, dato che, per il fatto che, dal momento che, dovuto a, per questo motivo, per questo fatto...*)
- causals explícites: mode indicatiu
- causals implícites: amb gerundi simple o compost (*Conoscendo l'architetto immagino come sarà il progetto/Avendolo già conosciuto...*)

6. Finalitat:

- subordinació final implícita: *per, a, di, da, con lo scopo di, al fine di...*+ infinitiu (*al fine di evitare spiacevoli sorprese, si consiglia di attenersi alle regole*)
- explícites: *perché, affinché, acciocché, a far sì che* + subjuntiu (*Il Parlamento è impegnato a far sì che la legge venga approvata*)

7. Concessió:

- subordinació concessiva explícita amb el subjuntiu (*benché, sebbene, nonostante, malgrado, quantunque+ congiuntivo*)
- subordinació concessiva explícita amb l' indicatiu (*anche se+ ind.*)
- concessiva ipotètica: *anche se* + subj. (*anche se avesse preso il tassi, non sarebbe arrivato in tempo*)
- implícites: (*pur /pure/anche+ gerundi*);

8. Condição:

- pròtasi en imperfet de subjuntiu introduïda per *se*, apòdosi en condicional present : Període hipotètic de la possibilitat (*Se lui non partisse, sarebbe un errore*)
- pròtasi subjuntiu pretèrit plusquamperfet (*trapassato*) introduïda per *se*, apòdosi en condicional compost (*passato*): expressió de impossibilitat o irrealitat (*Se lui non fosse partito, sarebbe stato un errore*)

Implícites

- amb gerundi (*Lasciando più spazi verdi, la città sembrerebbe un'altra/Avendo studiato di più, avresti superato la prova*)

Limitatius (explícites): *per quanto, per quello che* + indicatiu/ condicional/ subjuntiu

9. Conseqüència:

- consecutives explícites + ind./subj./cond. Nexes i connectors : *così che, cosicché, tanto che, talmente che...* (*Non era così lontano che non potesse sentire i nostri discorsi/ Ho corso talmente tanto che mi è venuto il fiatone/ Corri così veloce che chiunque si arrenderebbe*)
- consecutives implícites. Nexes i connectors: *per, da, tanto da, così da...* + infinitiu (*era così simpatica da attirare l'attenzione di tutti*)

Connectors parentètics

- d'introducció del tema: *per quanto riguarda, relativamente a, in riferimento a, rispetto / riguardo a, a proposito di, per quanto concerne, se si considera*
- d'introducció de subtemes: *d'altronde, non solo...ma anche*
- de recuperació del tema: *tornando sull'argomento*
- contraposant temes: *da una parte...dall'altra, da un lato...dall'altro*
- de reformulació: *in altre parole, in altri termini*
- de contrast: *nonostante ciò, malgrado ciò, sia come sia, d'altro canto*
- d'exemplificació: *per fare un esempio, tanto per dire*
- de personalització: *per quanto mi riguarda, a mio avviso, dal mio punto di vista.*
- de digressió: *per inciso, tra parentesi*
- d'exclusió: *senza che + subj; senza, fuorché, a meno di + inf; eccetto che, tranne che, a meno che, fuorché + subj.*
- de resum (*tutto sommato, per concludere, in conclusione, in definitiva, tutto considerato possiamo dire che, in fin dei conti...*)

Competència i continguts ortotipogràfics

Correspondència entre fonemes i grafemes.

Incidència de la intensificació sintàctica en la grafia de les paraules compostes (*cosiddetto, sopravvento*).

Grafemes estrangers: paraules que contenen les lletres *j, k, w, x, y*.

Ús dels caràcters en les seves diferents formes: Majúscules i minúscules (sigles, punts cardinals, segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negret, subratllat.

Separació de paraules al final de línia d'acord amb regles de separació sil·làbica.

Puntuació: Ús dels signes ortogràfics: cometes, parèntesis, punts suspensius, asterisc, barra.

Ús del guionet: entre noms propis (*Devoto-Oli*), entre noms geogràfics (*Emilia-Romagna*); (*caffè -concerto/ il rapporto madre-figlio*); entre dos adjectius el primer dels quals és masculí singular (*impegno strategico-globale; repertorio giuridico-amministrativo*) o el primer dels quals està truncat (*socio-educativo, italo-francese...*).

Paraules compostes amb accent gràfic (*viceré...*)

Fonemes homòfons no homògrafs (*cuore/liquore...*)

Ús de la *d* eufònica.

Troncamento vocalico (ciascun anno, sillabico (bel pensiero); troncamento opcional (cantar vittoria).

Abreviacions, sigles i símbols.

Mecanisme d'abreujament de paraules del registre estàndard, registre familiar, registre formal

(Prof., Gent.mo, Spett., S.p.A., AIDS...)

Competència i continguts fonètico-fonològics

Consolidació en el reconeixement i producció dels fonemes, insistència en els fonemes vocàlics i consonàntics que presenten més dificultat.

Fonemes vocàlics: Èmfasi en la diferència entre /e/ i /ɛ/, i /o/ i /ɔ/ (peska= *verbo pescare*; pëska= *il frutto*; volto= *il viso*, vòlto= *participio passato del verbo volgere*).

No pronunciació de la vocal àtona en els dígrafs *ci, gi* + vocal (*cielo, scienza, Gianni...*).

Diftongs i triftongs (*puoi, muoio*).

Fonemes consonàntics: Consonants simples i consonants germinades. Funció de les consonants germinades. Èmfasi en els fonemes italians no existents en català o castellà o que funcionen de manera diferent:

[v] labiodental (*vino*); /r/ vibrant simple inicial de paraula; [ts] i [dz] simple o germinada en posició interna (*grazie, azzurro*); /k/ velar (*chiesa*); /t/ alveopalatal (*ciào*); pronunciació de la s "impura" al principi de paraula: [s] (*stato*); [z] (*sbaglio*); pronunciació de la s "sorda" i s "sonora": [s] (*mese, naso, peso, casa, cosa, così*) i en els sufixos *-ese, -eso, -oso*); [z] (*paese, quasi, viso*).

Pronúncia del grup *gli* al començament de paraula (*glicine...*); pronúncia de les dues consonants del dígraf *gn* en *grecismi (gnosi)* i en *germanismi (wagneriano)*.

Accent tònic i accent gràfic (obligatori). Accent emfàtic. L'accent com a recurs d'intensificació i focalització (A TE l'ho detto, non a LU!).

Enllaços vocàlics: elisions i apòcope.

Elisió obligatòria (*c'è, l'aria, quell'uomo, bell'amico, Sant'Antonio, mezz'ora, tutt'altro...*) i opcional (*m'avvicino, c'insegna...*).

Apocope vocalica e consonantica. Obligatòria (*nessun, bel, buon, san, signor/professor/dottor/ingegner...+nom, suor, alcun, ciascun*) i opcional (*tal, qual...*).

–*d* eufònica opcional (*ed, ad, od* [*literari*]).

Patrons tonals en el sintagma i l'oració: canvis d'accent en la oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives, l'entonació en la parla i en la lectura: influència de l'estil i el registre del text. Diferències entre la lectura i la parla espontània.

“Tonia conclusiva” (*andamento discendente: domani andrò a Milano*).

“Tonia interrogativa” (*andamento ascendente: vuoi venire a giocare?*)

“Tonia exclamativa” (*andamento ascendente-discendente: che noia!*)

“Tonia sospensiva” (*andamento ascendente-discendente: se andrò a Milano...*)

“Tonia degli incisi e delle parentetiche” (*andamento discendente analogo alla tonia conclusiva, ma con tono più basso rispetto all'enunciato della principale: domani, se non pioverà, partirò*)

“Tonia delle citazioni in forma di discorso diretto” (*frase introduttiva con andamento sospensivo e citazione con tonia conclusiva, ma con tono più alto: Luisa ha detto: “Se potrò partirò”*).

Interjeccions (*mah, uffa, to', boh, oddio*)

Locuzioni interiettive (*Mi faccia il piacere! Si figuri! Neanche per sogno! Per carità!...*)

TEMPORITZACIÓ

Continguts i temporització per unitats del manual *Bellissimo* del curs C1.1 - Prof. Aina Segura Mirri

- **PRIMER QUADRIMESTRE:** unitats 1-2-3-4-5
- **SEGON QUADRIMESTRE:** unitats 6-7-8-9-10

UNITAT 1	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	La focalització de la informació, l'opinió crítica
Continguts morfosintàctics	<ul style="list-style-type: none"> ● Lèxic pertinent al cinema, expressions per a comentar, valorar i donar informació d'una pel·lícula. ● Expressions idiomàtiques ● Adjectius qualificatius ● El superlatiu ● El superlatiu idiomàtic ● Adverbis ● Ordre de les frases
UNITAT 2	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	Els compliments Formació de semblances

<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● La nominalització del verb ● Condicional passat ● Imperfecte d'indicatiu ● La varietat toscana i romana ● Expressions idiomàtiques per: estructurar un discurs, introduir notícies, afegir informació, expressar una conseqüència, contrastar informació, reformular i concloure un discurs. ● Adverbis ● Adjectius ● Verb veure ● Ús idiomàtic de la paraula cor
--	---

UNITAT 3	
<p>Continguts funcionals, comunicatius i lèxics</p>	<p>Els senyals discursius per: introduir el que es vol dir, modular el discurs, focalitzar un element discursiu i concloure un discurs</p> <p>Espectura d'un text científic</p> <p>Prendre apunts</p>
<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Vocabulari científic ● Ús del verb <i>Simulare e Svelare</i> ● Significat de certes expressions ● Ús de connectius ● El conjuntiu ● El futur anterior ● Ús de futur per expressar dubtes ● Estructura de verb més preposició ● Els noms adjectivals

UNITAT 4	
<p>Continguts funcionals, comunicatius i lèxics</p>	<p>Les peticions</p> <p>Els marcadors discursius</p> <p>L'espectura d'un text narratiu</p>
<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Vocabulari del lèxic sicilià ● Les formes d'expressió ● Els connectors espai-temps ● Imperfecte ● Ús dels temps passats ● L'ús del cohesionant ● Fenòmens de l'italià neo-standard ● Fonètica del dialecte napolità

UNITAT 5	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	<p>Expressar una opinió Expressar disculpa Escritura de textos a twitter L'article argumentatiu</p>
Continguts morfosintàctics	<ul style="list-style-type: none"> • Vocabulari lligat a les xarxes socials • Significat de verbs i expressions pròpies • Verbs d'opinió • Connectors d'ús argumentatiu • Modificadors lèxics i sintàctics • Adverbis • Ús de gerundi com a causatiu • La proposició • El conjuntiu

UNITAT 6	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	<ul style="list-style-type: none"> • La queixa, modificadors lèxics i sintàctics • La ressenya d'un viatge • La carta formal de queixa o lamentació
Continguts morfosintàctics	<ul style="list-style-type: none"> • Verb mirar i expressions figuratives • Expressions idiomàtiques • Significat dels verbs: <i>assaporare, assistere, saldare</i> • Les construccions implícites i explícites • Sufixes alterats per l'ús d'adjectius i noms • Formes de l'adjectiu "<i>bello</i>" • Alteracions en les formes de mitigació: <i>altino, lunghino</i> • Prefixes de negació • Els noms deverbals • Emfatitzar la negació

UNITAT 7	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	<ul style="list-style-type: none"> • Expressar un argument i saber-lo argumentar • El rebuig • Els senyals discursius per : concloure, re formular, clarificar, corregir o repetir • El text publicitari • Els eslògan

<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Expressions idiomàtiques lligades a la publicitat ● Vocabulari del saber comportar-se, etiqueta a taula ● Proverbis o formes lligades al menjar ● Vocabulari del menjar des d'un punt de vista nutricional ● Expressar una opinió ● Concordança del temps del conjuntiu ● La posició de l'adverbi dins la frase
--	---

UNITAT 8

<p>Continguts funcionals, comunicatius i lèxics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Com fer una entrevista ● Carta de presentació ● El vídeocurrículum ● L'entrevista
<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Vocabulari del món laboral ● Relacions de sintonia ● Expressions idiomàtiques i formes fixes ● Expressions útils per escriure una carta de presentació ● Les professions d'ahir i d'avui ● Expressions idiomàtiques amb el verb <i>prendere</i> ● El participi present amb funció de nom o adjectiu ● La interrogació retòrica, dubitativa o de voluntat forta ● El si impersonal ● Verbs pronominals i verbs reflexius ● Els noms invariables

UNITAT 9

<p>Continguts funcionals, comunicatius i lèxics</p>	<p>Expressar sentiments i emocions depenent de la intensitat Resumir un text narratiu Transformació del discurs de directe a indirecte i viceversa El guió Descripció de gestos i moviments del cos</p>
<p>Continguts morfosintàctics</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Formes d'expressió lligades als colors, a les parts del cos, per expressar sentiments ● Estratègies per a resumir ● Adverbis i expressions adverbials ● El discurs directe e indirecte ● Les interrogacions directes ● Ús del conjuntiu dins frases independents ● Ús del conjuntiu per expressar irritació o sorpresa

UNITAT 10	
Continguts funcionals, comunicatius i lèxics	Expressar prohibició, obligacions o necessitat, suggeriments, consells o invitacions El text normatiu
Continguts morfosintàctics	<ul style="list-style-type: none"> ● Verbs amb el prefixa <i>ri-</i> ● Expressions idiomàtiques es expressar: obligació, necessitat, deure, consells o suggeriments ● Adjectius acabats amb <i>-bile, -evole</i> ● Ús del conjuntiu per expressar causa o finalitat ● El període hipotètic

LIBRE DE TEXT I RECURSOS DIDÀCTICS

A. De Marco, E. Paone, ***Bellissimo!*** B2-C1 - Eli edizioni

Material àudio corresponent al nivell i material didàctic elaborat pel professor per tal de tractar i/o completar els temes desglossats en la programació, procedents de diverses fonts.

Lectures:

Luigi Pirandello, *Il fu Mattia Pascal*

Primo Levi, *Se questo è un uomo*

Veronica Raimo, *Niente di vero*

- Material àudio corresponent al nivell i material didàctic elaborat pel professor per tal de tractar i/o completar els temes desglossats en la programació, procedents de diverses fonts.

Gramàtiques de consulta:

-G. Battaglia, *Gramática Italiana para estudiantes de habla española*, Bonacci.

-M. Mezzadri, *Grammatica Essenziale della Lingua Italiana con esercizi*, Guerra.

-S. Nocchi, *Grammatica Avanzata della Lingua Italiana*, Alma.

-L. Serianni, *Grammatica Italiana*, Utet.

-M. Carrera Díaz, *Curso de Lengua italiana –parte teórica y parte práctica*, Ariel.

-M.Dardano,P. Trifone, *Grammatica italiana*, Zanichelli.

- C. Sambugar, *Dizionario dei sinonimi e dei contrari*, La nuova Italia.

- G. Patota, *Grammatica di riferimento della lingua italiana per stranieri*, Ed. Le Monnier

IV. CRITERIS D'AVALUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtils pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.

- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessiti confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'hagi de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Críteris específics

COMPRESIÓ GLOBAL COMPRESIÓ SELECTIVA COMPRESIÓ DETALLADA:

Reconeix:	la situació comunicativa les parts del text els punts més importants el rerefons social, polític o històric del text l'humor	la rellevància de les parts del text	les variacions d'estil amb l'objectiu de produir un efecte el lector l'alternança de registres els usos humorístics el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions
Comprèn:	l'actitud i l'estat d'ànim del parlant la intenció comunicativa del text l'ús de l'humor	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites i explícites referències culturals implícites
Processa juntament amb el text:	diagrames, gràfics i graelles complexos i especialitzats		

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Críteris generals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.

- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuais específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que a vegades pot ser que necessiti consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Críteris específics

COMPRESIÓ GLOBAL COMPRESIÓ SELECTIVA COMPRESIÓ DETALLADA:

Reconeix:	el gènere textual les parts del text els punts més importants el text que queda per processar el rerefons social, polític o històric del text la ironia i l'humor	la rellevància de les parts del text	les variacions d'estil amb l'objectiu de produir un efecte el el lector l'alternança de registres els usos irònics o humorístics el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions
Comprèn:	l'actitud i l'estat d'ànim de l'autor la intenció comunicativa del text, fins i tot ambigua o implícita l'ús de l'humor	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites i explícites referències culturals implícites

Processa juntament amb el text:	la disposició del text (columnes, requadres, destacats, etc.)	diagrames, gràfics i graelles complexos i especialitzats la tipografia (cursiva, negretes, etc.)
---------------------------------	---	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Críteris generals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se'n adoni, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal). Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pugui cometre equivocacions petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es noti que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria pròpia a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seva contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seves intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació flueixi sense dificultat.
- Planteja preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Críteris específics

ASPECTES PRAGMÀTICS	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia	<p>Presenta amb claredat informació sobre temes complexos no familiars, integrant-hi subtemes, sense donar la impressió que té dificultats per a mantenir la paraula.</p> <p>Presenta als interlocutors, o al públic, un discurs coherent, ben organitzat, interessant i persuasiu, recorrent a recursos cohesius complexos</p> <p>Parla amb fluïdesa, naturalitat i celeritat en la gran majoria dels casos i, mentre el</p>

<ul style="list-style-type: none"> - Pauses i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació 	<p>tema no sigui conceptualment difícil, amb un bon ritme.</p> <p>Fa servir el ventall complet de característiques fonològiques de la llengua meta amb un grau de domini suficient per a garantir la intel·ligibilitat en tot moment.</p> <p>S'autocorregeix quan s'adona de que ha pronunciat una paraula malament.</p> <p>Produeix un discurs fluid i intel·ligible amb alguna relliscada en el control de l'accent prosòdic, l'entonació i el ritme que no afecten la intel·ligibilitat ni la efectivitat de la contribució.</p> <p>Varia l'entonació i fa un ús efectiu dels aspectes prosòdics per expressar el que vol comunicar amb precisió , fins i tot significats subtils o implícits.</p>
<p>Interacció:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Desenvolupament i manteniment -Adequació -Estratègies pragmàtiques 	<p>Interactua fluidament i apropiada, adaptant el nivell de formalitat al context i la relació amb l'interlocutor, prenent la paraula i argumentant de manera convincent.</p> <p>Segueix una discussió animada sobre temes complexos i abstractes amb diversos parlants, i hi participa espontàniament i flexible, encara que els altres parlin simultàniament.</p> <p>Intercanvia informació complexa i detallada referida a temes poc familiars, indicant àrees clau on cal més explicació o clarificació.</p> <p>Fa servir la comunicació telefònica o en línia per diversos objectius, fins i tot la resolució de problemes i malentesos, encara que possiblement hagi de demanar clarificació si l'accent no és familiar.</p> <p>Recorre a una sèrie d'expressions i recursos discursius per prendre la de paraula de</p>

	manera apropiada i comentar el que han dit els altres Si no troba l'expressió adient, usa circumloquis o paràfrasis per a solucionar el problema.
ASPECTES PRAGMALINGÜÍSTICS	
Ventall i amplitud d'estructures lingüístiques -del lèxic -de les funcions comunicatives i discursives -dels temes tractats	Explota una molt àmplia gamma de funcions comunicatives i discursives en una varietat extensa de temes i contextos, tot mostrant un control flexible dels gèneres discursius i els temes curriculars. Recorre a un ventall molt ampli de recursos lèxics, estructurals i a alguns mecanismes retòrics. Fa servir un ampli repertori lèxic que inclou expressions idiomàtiques i associacions lèxiques.
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA	
Estructures sintàctiques i morfologia	Es comunica amb un nivell alt de correcció en un ampli ventall de temes. Hi pot haver alguna errada ocasional poc important que no distregui l'interlocutor.
Precisió del lèxic	La precisió en l'ús del lèxic és molt alta; les relliscades són ocasionals i poc significatives.
Pronúncia	Articula pràcticament tots els sons de la llengua meta amb un grau alt de control, encara que hi poden romandre alguns trets de la llengua pròpia. Es corregeix els sons mal articulats.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Críteris generals

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuals i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seves afirmacions i opinions d'acord amb les seves diverses intencions comunicatives en cada cas.

- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que relliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de relliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Críteris específics

ASPECTES PRAGMÀTICS	
Organització	<p>Presenta informació clara i prou fluida sobre temes complexos i poc familiars, tot integrant-hi subtemes.</p> <p>Mostra un bon control de l'ordre lògic en seqüències argumentatives.</p>
	<p>Aplica recursos per organitzar de manera flexible les relacions semàntiques.</p>
Discurs: cohesió i coherència	<p>Construeix un text amb informació ben organitzada que resulta engrescadora i persuasiva per al lector.</p> <p>Fa servir elements de cohesió complexos dins i entre els paràgrafs.</p> <p>L'ús del lèxic contribueix d'una manera important a la cohesió textual, sense caure en repeticions innecessàries.</p> <p>Mostra control de l'ús pragmàtic de la puntuació.</p>
<p>Adequació:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais - Consciència del lector - Veu autorial 	<p>Selecciona i controla el registre adient en totes les contribucions, adequat al canal.</p> <p>Coneix i aplica les característiques prototípiques d'una àmplia gamma de gèneres textuais.</p> <p>Els recursos discursius i lingüístics utilitzats demostren consciència del lector. Mostra actitud i intenció i expressa una veu autorial forta.</p> <p>Pot adaptar elements d'estil d'altres llengües, que fan present la identitat de l'autor.</p>
ASPECTES PRAGMALINGÜÍSTICS	

<p>Ventall i amplitud</p> <ul style="list-style-type: none"> -d'estructures lingüístiques - del lèxic -de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats 	<p>Recorre a un ventall molt ampli de recursos lèxics, estructurals i funcionals i a alguns mecanismes retòrics.</p> <p>Fa servir un ampli repertori lèxic que inclou expressions idiomàtiques i associacions lèxiques.</p> <p>Aplica una varietat dels exponents de les funcions comunicatives del nivell, incloent- hi presentar, justificar i defensar un punt de vista de manera convincent.</p> <p>Aplica amb èxit una varietat de funcions discursives.</p> <p>S'expressa amb claredat i sense dificultat en un ampli ventall de temes personals, generals i del seu camp d'especialització o d'interès.</p> <p>Fa servir la paràfrasi d'una manera prou subtil quan no sap una paraula.</p>
<p>CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA</p>	
<p>Estructures sintàctiques i morfologia</p>	<p>El grau de correcció és molt alt encara que ocasionalment cometi errors que no afecten el missatge.</p> <p>La morfologia és correcta, amb poques excepcions.</p>
<p>Precisió del lèxic</p>	<p>El lèxic emprat és precís i contribueix positivament a la cohesió textual i al desenvolupament de la tasca, i causa bona impressió en el lector, tot i alguna confusió esporàdica en usos molt idiomàtics o sinòfons poc habituals.</p>
<p>Ortotipografia</p>	<p>En general l'ús dels elements ortotipogràfics és acurat.</p> <p>Les errades i els lapsus només afecten l'ortografia de mots complicats o poc freqüents.</p>

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Críteris generals

- ▮ Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- ▮ Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- ▮ Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- ▮ Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic).
- ▮ Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que

considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.

Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

Críteris específics

MEDIACIÓ DEL TEXT	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica detallada de seccions de textos llargs i complexos i n'indica la rellevància. Transmet i contextualitza els punts principals o detalls rellevants de correspondència formal o informes.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu de manera clara i fiable aspectes destacables i detalls a partir d'informació organitzada visualment (diagrames, gràfics, taules, etc.) en fonts complexes i/o diverses.
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):	Resumeix textos llargs i/o complexos per a una audiència específica respectant-ne o adaptant-ne, segons escaigui, l'estil i el registre. Glossa i comenta textos complexos, incloent actituds i opinions implícites, i pot aprofitar-los per parlar del tema.
Preses de notes:	Prende notes seleccionant informació i arguments rellevants i detallats sobre temes abstractes i complexos o de fonts múltiples, de manera prou acurada perquè puguin servir a altres persones.
MEDIACIÓ DE CONCEPTES	
Relacional: -Facilitació de la interacció col·laborativa. -Gestió de la interacció	Pot liderar discussions, prenent nota de les idees i decisions i oferint-ne un resum al grup. Adapta, si cal, la formulació de les preguntes i intervencions segons les reaccions dels participants. Intervé diplomàticament a l'hora de reorientar la discussió o davant conductes perturbadores .
Cognitiva: -Col·laboració en la construcció del significat -Encoratjament de la conversa conceptual.	Orientació de la discussió per a la presa de decisions, resumint, informant i avaluant opinions diverses. Avaluació de reptes, problemes i propostes en una discussió col·laborativa per arribar a una conclusió. Formulació de preguntes obertes per enllaçar amb relacionades amb les diferents contribucions per estimular una argumentació lògica (hipòtesi, inferència, anàlisi, justificació o predicció).
MEDIACIÓ DE LA COMUNICACIÓ	

<p>Facilitació de l'espai intercultural:</p>	<p>Gestiona l'ambigüitat i ofereix suport i consell per esvaïr malentesos i contribuir a una cultura de comunicació compartida.</p> <p>Anticipa possibles malentesos i comenta o interpreta diferents perspectives culturals per mantenir una interacció positiva.</p>
--	--

PROCEDIMENTS D'AVALUACIÓ

C1.1: CURS D'AVALUACIO CONTINUA

Les activitats de llengua avaluades són:

- **Comprensió de textos orals (C.T.O.)**
- **Comprensió de textos escrits (C.T.E.)**
- **Producció i coproducció de textos orals (P.C.T.O.)**
- **Producció i coproducció de textos escrits (P.C.T.E.)**
- **Mediació escrita**

La informació a l'alumne dels resultats en detall de la seva avaluació es podrà realitzar de manera **quadrimestral**. L'alumnat ha d'estar informat del seu progrés i rebre feedback a partir de les diferents activitats que s'han de dur a terme regularment per mesurar i valorar el seu procés d'aprenentatge.

Les activitats d'avaluació durant cada període seran diverses (proves escrites i orals, presentacions, projectes, exercicis, lectures, produccions escrites, etc.), i s'ha d'informar l'alumne de manera explícita, qualitativa i quantitativament, dels resultats obtinguts. La duració i el format de les proves es podrà flexibilitzar per adaptar-se a les circumstàncies de cada grup.

Per facilitar el càlcul de les qualificacions, si un alumne no fes alguna de les proves per causes justificades, la podria realitzar, un divendres lectiu, a una tutoria o un altre dia durant la classe.

Les proves i tasques d'avaluació es poden fer en diversos moments en temps de classe al llarg del període d'avaluació. També es podrà tenir en compte la realització de proves telemàtiques i la valoració de les tasques realitzades a casa. Les proves orals tindran lloc, preferiblement, els divendres lectius.

La qualificació obtinguda al primer quadrimestre constituirà el 40% de la nota final i l'obtinguda al segon quadrimestre constituirà el 60%.

L'alumnat que hagi assistit a un 70% de les classes i superat cadascuna de les activitats de llengua avaluades amb el 50% de la puntuació o més, superarà el curs i promociona al curs següent. En cas de no haver assistit a un 70% de les classes o no haver superat el curs per avaluació contínua, l'alumnat pot presentar-se a l'examen final de juny i/o al de setembre.